

Nr 181

Av herrar **Schött** och **Enarsson**, om avdrag vid beskattningen för periodiskt understöd till studerande.

(Lika lydande med motion nr 233 i Andra kammaren)

Enligt bestämmelserna i 46 § 2 mom. kommunalskattelagen har skattskyldig rätt att från sin inkomst göra avdrag för bl. a. sådant periodiskt understöd som inte får avdragas från inkomsten av särskild förvärvskälla. Avdrag är dock icke medgivet för understöd till någon som tillhör givarens hushåll och inte heller — om det inte är fråga om skadestånd — för vad som utgått till annans undervisning eller uppfostran.

I 31 § stadgas, att periodiskt understöd för vilket givaren är berättigad till avdrag skall likställas med tjänst. Beloppet skall alltså beskattas hos mottagaren.

Grunden till avdragsrätten, oavsett om det är fråga om här berörda periodiska understöd eller sådana som har samband med särskild förvärvskälla, är att givarens skatteförmåga anses nedgå genom utgivande av det periodiska understödet. Denna minskning av skatteförmågan kan givetvis i och för sig inte vara beroende av hur mottagaren använder understödet. Det undantag som gäller i fråga om person tillhörande givarens hushåll sammanhänger uppenbarligen med svårigheten att avgöra huruvida det i realiteten är fråga om ersättning för utförda tjänster eller enbart understöd. Av praktiska skäl kan detta undantag alltså sägas vara motiverat. När det är fråga om understöd till någons undervisning eller uppfostran föreligger emellertid inga sådana svårigheter — alltjämt under förutsättning givetvis att mottagaren ej tillhör givarens hushåll.

Bestämmelserna angående periodiskt understöd till studerande måste från de skattskyldigas synpunkt te sig högst egendomliga. En fader är oförhindrad att yrka och erhålla avdrag för periodiskt understöd till en son som har förvärvsarbete och kan försörja sig själv. Fadern får också avdrag för periodiskt understöd till en son som går helt sysslös. Om emellertid denne senare son beslutar sig för att börja studera och fadern alltjämt ger honom periodiskt understöd liksom tidigare, försvinner avdragsrätt för fadern.

Det är enligt vår uppfattning högst angeläget att det här sker en ändring. Avdragsrätt för givaren bör förekomma även om understödet går till någon som studerar. Det synes oss dock lämpligt att man ställer krav på att mottagaren skall ha nått viss ålder för att avdrag skall medgivas. Den ålders-

gräns som i detta avseende föreslogs av 1944 års allmänna skattekommitté i ett betänkande år 1950 utgjorde 17 år. Vi biträder detta förslag.

Åberopande det anförda hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga följande

*Förslag
till*

Lag angående ändring av 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Häri genom förordnas att 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) skall erhålla följande ändrade lydelse.

46 §.

2 mom. I hemortskommunen äger skattskyldig, som varit här i riket bosatt under hela beskattningsåret, därjämte njuta avdrag:

1) för periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning, som icke får avdragas från inkomsten av särskild förvärvskälla, dock att avdrag icke må ske för vad som utgått till person, tillhörande givarens hushåll, och ej heller, där understödet icke utgjort skadestånd, för vad som utgått till undervisning eller uppfostran åt någon som ej fyllt 17 år;

2) för *dels* — — — 1 000 kronor.

Har skattskyldig — — — eller underhållsbidraget.

Därest skattskyldig — — — nämnda tid.

Avdrag, som — — — 16 år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1969, dock att äldre bestämmelser alltjämt skola gälla i fråga om 1969 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1969 eller tidigare år.

Stockholm den 23 januari 1968

L. Schött (h)

Arvid Enarsson (h)
